

Så er vi selvfølgelig også meget optaget af formuleringen, der hedder andre unge med særlige behov. Der må vi jo også bruge udvalgsarbejdet, som ministeren nu vil sætte i gang, til at få afdækket, hvordan den gruppe ser ud.

Og så er der selvfølgelig det med pengene. Hvad vil det koste? Vi har hørt fra SF's ordfører, tror jeg det var, at det slet ikke vil koste noget. Hvis det er tilfældet, så er det jo helt fantastisk, det er sjældent, at vi har sådan nogle forslag her i salen.

Kl. 18.00

Men det er klart, at finansieringen vil afhænge af, hvor stor målgruppen er, indholdet i de her nye uddannelser, og hvor mange forskellige varianter vi skal have. Jeg har hørt et skøn fra Undervisningsministeriet, der lyder på alt mellem 50 mio. kr. og 175 mio. kr. om året.

Hvis det er 175 mio. kr., er det trods alt mange penge, og de skal jo findes. Men der må vi selvfølgelig gå ud fra, at de partier, der ønsker et retskrav på et særligt uddannelsesstilbud, også er indstillet på at finde pengene på næste års finanslov.

Alt i alt synes vi, at det er et meget sympatisk forslag, og vi glæder os over, at undervisningsministeren nu igangsætter et udvalgsarbejde. Vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen her i Folketinget, men vi venter med at tilkende-give vores endelige stillingtagen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er glad for, at fru Carina Christensen qua sine erfaringer fra Fyns Amt er positivt indstillet, det vil jeg gerne sige, og at hun måske har været knap så fokuseret på økonomien som Venstres repræsentant, fru Tina Nedergaard.

Men alligevel synes jeg, at fru Carina Christensen problematiserer, hvem restgruppen er, på trods af at hun som medlem af amtsrådet faktisk burde vide det bedre end os andre. Er det, fordi der på den ene side er et flertal, der vil tvinge regeringen, og som man ikke kan lade være med at gå med i, mens man på den anden side faktisk er modvillig og synes, at det er noget værre noget, for vi kan bare øge rummeligheden i uddannelserne?

Er det ikke sådan, at frafaldet i det ordinære uddannelsessystem bliver større og større og har været stærkt stigende siden 2001, da den her regering kom til, bl.a. i erhvervsuddannelsessystemet og andre steder? Derfor er der behov for uddannelse for en række af de her grupper.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg må indrømme, at det lige netop er, når jeg hører sådan nogle bemærkninger, at jeg bliver lidt bekymret, for det er meget rigtigt, at vi har en stor restgruppe af unge mennesker, der i dag ikke gennemfører en ungdomsuddannelse. Det er næsten 20 pct.

Jeg håber virkelig ikke, at det er de 20 pct., som hr. Carsten Hansen nu mener vi skal have ind i det her med nogle særlige uddannelsesstilbud. Dem håber jeg i høj grad vi kan rumme inden for de ordinære uddannelser, hvor vi i de næste par måneder skal bruge tid på forhåbentlig at forbedre det eksisterende uddannelsessystem. Så det er ikke dem, jeg har så meget fokus på.

Men det er klart, at når man giver et retskrav, så handler det altid om, hvordan man vil lægge serviceniveauet. Der tror jeg alt andet lige, at det er nemmere at blive enige i et amt, end det er at blive enige på landsplan. Det er nu meningen, at man skal nå til enighed på landsplan, og det er klart, at vi skal have fundet ud af, hvad retskravet er, hvilke tilbud det omfatter, hvad indholdet kan være, og hvor stor variationen skal være. Der er meget, der skal afdækkes.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det undrer mig, at fru Carina Christensen i den grad polemiserer og problematiserer, for Fyns Amt har haft et tilbud, og jeg har kun hørt rigtig gode ting om det tilbud, vi har givet i Fyns Amt. Derfor undrer det mig, at der er så meget tvivl, og at man kan tro, at vi vil tage 20 pct. af de unge mennesker ind i den her ordning. Det er fuldstændig ud i skoven, vil jeg godt have lov at sige.

Jeg har forsøgt at sætte mig ind i problemstillingen. Jeg har været ude at besøge Munkegården, som Fyns Amt i store træk garanterer for og blåstempler, og som i øvrigt får unge mennesker med særlige behov fra hele landet. Det er en sammensat, bred gruppe. Nogle har psykosomatiske problemer, nogle har psykiske problemer, og andre har store sociale problemer. Nogle er knap så godt begavede som resten af de unge.

De får i dag et botilbud og et tilbud om at være med i et fællesskab, hvor de får et 3-årigt uddannelsesstilbud. Nogle af dem arbejder med skov, andre med håndværk, gartneri osv. Det er det, vi forestiller os for den restgruppe, der ikke